

የዘመን ምስክር

በዚህ ዐምድ ለቤተ ክርስቲያን መሻሻልና መለወጥ የተጋደሉ ለአገርና ለወገን የሚጠቅም መልካም ሥራን የሠሩ አበውን ሕይወትና የተጋደሉ ታሪክ አሁን ላለውና ለቀጣዩ ትውልድ አርአያ እንዲሆን እናስተዋውቃለን።

አለቃ ታዮ ገብረ ማርያም (1888 - 1974 ዓ.ም.)

አይሁድ መሰረትን ይጠባባቁ የነበሩ ሕዝብ ናቸው። መሰረት ሲመጣ ግን አልተቀበሉትም። የመሰረትን ደቀ መዛሙርትም አሳደዋል። አነርሱን መስሎ የሚኖረውን ሰው እውነተኛ አይሁዳዊ ስላ፡ ዐዲስና እንግዳ ትምህርትን ሳያመጣ በመጽሐፍቸው የተገለጠውንና አነርሱ ያለስተዋሉትን እውነት የሚያምነውንና የሚኖረውን የመሰረት ተከታይ ደግሞ መናፍቅ እያሉ ሲከሙኑ ኖረዋል።

ሳውል፣ በጊዜው በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የከበረ የሕግ መምህር በነበረው በግማልያል አግር ሥር ተቀምጦ የተማረ ሊቅ እንደ መሆኑ በዚያው ሥርዐት ሲኖር እጅግ የተከበረ ሰው ነበረ (ፊል. 3፡5-6)። ክርስቶስ ከተገለጠለትና በወንጌል አምኖ የእርሱ አገልጋይ ከሆነ በኋላ ግን፣ የቀድሞ ከብሩን ዐጥቶ (አሳዳጅ የነበረው) ሲሰደድና ሲንገላታ፣ አለሥራውም ከፋ ስም ሲወጣለት ነበር። ቀድሞ ያከበሩት ወገኖች፣ “ይህ ሰው በሽታ ሆኖ በዓለም ባሉት አይሁድ ሁሉ ሁከት ሲያስነግ፣ የመናፍቃን የኖገራውያን ወገን ሆኖ አማኝተነዋልና፤ መቅደስንም ሊያረከስ ሲሞክር ያዘነው” (ሐ.ሥ. 24፡1-9) ሲሉ በሐሰት ከሰዉታል። እርሱም ለቀረበበት ከስ በሰጠው ምላሽ፣ “በሕጉ ያለውን በነበያትም የተጻፉትን ሁሉ አምኜ የአባቶቼን አምላክ አነርሱ ኑፋቄ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ አመልካለሁ። እነዚህም ራሳቸው ደግሞ የሚጠብቁት ጻድቃንም ዐመፀኞችም ከሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳላቸው ተስፋ በእግዚአብሔር ዘንድ አላኝ” (ቀ፡ጥር 10-21) ብሏል።

በአገራችንም ብዙ ሊቃውንት መጽሐፍ ቅዱሳዊውን እውነት ከማስተዋላቸውና በእርሱ መመሪያ ከመጀመራቸው በፊት ሊቅነታቸውን በተረዳላቸው ማኅበረ ሰብ መካከል ሲከበሩ ኖረዋል። ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ዘወር ባሉና መመሪያችን ሊሆን የሚገባው መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው ብለው በተከሙ ጊዜ ግን፣ የተሰጣቸው ከብር ተገዷል፤ አለ ስማቸውም ሌላ ስም ተሰጥተዋል፤ በሌሎችም እንዲጠሉና እንዲዋረዱ ተደርጓል። ይህ ዕጣ ከደረሰባቸው አትዮጵያውያን ሊቃውንት መካከልም አንዱ አለቃ ታዮ ናቸው።

አለቃ ታዮ ማን ናቸው?

የካቲት 25 ቀን 1961 ዓ.ም. ለንባብ የበቃው ዐዲስ ዘመን ጋዜጣ “ምን ሠርተው ታወቁ?” ለተሰኘው ዓምዱ የመረጣቸው ዕውቅ ሰው አለቃ ታዮ ነበሩ። ስለ እርሳቸው ከሰጠው ምስክርነትም እንዲህ የሚለው ይጠቀሳል “እንደ ዛሬው ኤ.ቤ.ሲ.ዲ. የቆጠረው በመቶ ሺህ ሳይቆጠር፣ አትዮጵያዊ ፕሮጌሰርና ዶክተር ሳይኾን፣ አለቃ ታዮ የዐሥራ ዘጠነኛው ዘመን አትዮጵያዊ ምሁር ነበሩ። ሙያቸውና ችሎታቸው በአንድ መሥመር ብቻ የተወሰነ አልነበረም። በአንደበታቸው የሚመስጠውና ልብን የሚማርኩ የክርስቲያን ሃይማኖት ሰባኪ፣ የሚራቀቁ ደራሲ፣ የሚመራመሩ ታሪክ ጸሓፊ፣ ስለ ኅልና ነጻነት ተከራካሪ፣ ከውጭ አገር ተሰጥተው የነበሩትን የኢትዮጵያ መጻሕፍት ሰብሰቢ ነበሩ። በቤተ መንግሥት የተከበሩትን ያህል በወንጌ ቤት ማተሞል። የተወደዱትን ያህል ብዙ ጠላቶችም ተነሥተውባቸዋል።”

እነሆ በአገር ውስጥም ሆነ በውጭ አገር ዕውቅ የቋንቋ ሊቅና የኢትዮጵያ ታሪክ ጸሓፊ፣ ለአገርና ለቤተ ክርስቲያን እድገትና መሻሻል ልዩ ቅንጉስ የነበራቸው ታላቅ ሰው የተወለዱት በዐፄ ቴዎድሮስ ዘመን መንግሥት በኅዳር 21 ቀን 1853 ዓ.ም. ነው። የትውልድ ስፍራቸውም በቀድሞው በገምድርና ሰሜን ጠቅላይ ግዛት ከምክም ወረዳ፣ ግምጃር ሚካኤል በተባለ ጎዣ ነው። በ5 ዓመታቸው ወደ ቤተ ክህነት ትምህርት ቤት እንደ ተላኩና በ7 ዓመታቸውም ማኅበብና መጻፍ እንደ ቻሉ ይነገራል።

የ18 ዓመት ወጣት ሳሉ ወደሚኖሩበት መንደር የገባው ወረርሽኝ ወላጅ እናታቸውን ጨምሮ ዘመዶቻቸውን ሁሉ ፈጀባቸው። በእናታቸው ሞት ላይ የአባታቸው በአካባቢው አለመኖር ሐዘናቸውን መሪ ስላደረገው፣ አባታቸውን ፍለጋ ወደ ሸዋ ጠቅላይ ግዛት ለመሄድ ሞከረው ሳይሳካላቸው በመቅረቱ፣ የእናታቸው ወንድም ወደሚገኙበት ወደ ትግራይ አቀኑ። ይህን እንጂ ተስፋ እንዳደረጉት አታቸውንም ስላላገኙቸው፣ የጉዞቸውን አቅጣጫ ወደ አያሩሳሌም አዞሩ። ጉዞቸው በምዕዋ በኩል ነበረና፣ በዚያ አምኩሉ በተባለው ስፍራ የሰዊድን ወንጌላውያን ሚስጥን ትምህርት ቤት መኖሩን ስላወቁ ጎራ አሉ። የመማር ዕድል እንዲሰጣቸው ቢጠይቁ፣ እዚያ ከሚማሩት ወንዶች ልጆች በዕድሜም በዕውቀትም ከፍ ያሉ በመሆናቸው ጥያቄያቸው ለጊዜው ምላሽ ሳያገኙ ጥቂት ወራት

ተቁጠሩ። በመጨረሻ ግን እንዲማሩ ተፈቀደላቸው።

በትምህርት ቤቱ በነበራቸው ቄይታ ወደ እውነተኛው መንገድ ለመድረስ ጽኑ ፍላጎት ነበራቸውና። ወደዚያው የሚመራቸውን መጽሐፍ ቅዱስን ያጠኑ ነበር። የአገራቸው መንፈሳዊ ያን ትውፊቶች ምርኮኛ ስለ ነበሩና ሰፊ ዕውቀትም ስላካበቱ፣ ብዙ ጊዜያቸውን አስከ አኩላ ሌሊት ድረስ የቤተ ክርስቲያናቸውን አስተምህርና ልምምድ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ብርሃን በመመርመር ያሳልፉ ነበር። ይህ ዝንባሌያቸው ከምዕራባውያን ትምህርት ይልቅ ለምሥራቃውያን ትምህርት የበለጠ ትኩረት ይሰጡ እንደ ነበር ተግባራዊ ምስክር ነው። ወደ ተጠቀሰው ትምህርት ቤት በተማሪነት ይገቡ እንጂ፣ ሚስጥናውያኑን በሥነ ጽሑፍ አገልግሎት ያግዙ ነበር።

ከዚህ በኋላ ቅኔ ለመማርና በታላላቅ ገዳማት ውስጥ የሚገኙ መንፈሳዊያን መጻሕፍትን ለማጥናት ወደ ትውልድ ስፍራቸው ወደ በጌምድር ተመለሱ። ከትምህርታቸውና ከጥናታቸው ጎን ለጎን የተሸከሙትን የወንጌል ዘር በአገራቸው ሰዎች ልብ ላይ ለመዘራት ጉጉት የነበራቸው ቢሆንም፣ ዘሩ የወደቀበት ምድር የሚያበቅልና የሚያፈራሆኖ አልተገኘም። ስለዚህ ፈታቸውን ወደ ቅኔ ትምህርታቸውና በሃይማኖት ትምህርት ውሳኔዎች፣ በቤተ ክርስቲያን ታሪክና መሰል ዘርፎች ላይ ለሚያደርጉት ጥልቅ ምርምር የሚረዷቸውን ታላላቅ የታሪካዊ ሰነዶች ስብስቦችን ወደ መሬቱ ማመለስ። ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በኋላም “አለቃ” የሚለውን ማዕርግ ተቀበሉ።

ትምህርታቸውን እንዳጠናቀቁ በ1877 ዓ.ም. ወደ ምዕባ ለምኩሉ ሚስጥን ትምህርት ቤት ተመለሱና በአስተማሪነት፣ በተርጓሚነትና በሰባኪነት ማገልገል ጀመሩ። የድርሰት ሥራ የጀመሩትም በዚህ ወቅት እንደ ነበረ ይታመናል። በ1886 ዓ.ም. ከጣና በስተ ምሥራቅ ወደምትገኘው የትውልድ ስፍራቸው ወደ ይፋግ ተመልሰው ትዳር መሠረቱ። የስብከተ ወንጌል ሥራቸውንም ቀጠሉ። በየሰንበቱና በየሃይማኖታቸውን በዓላቱ ለሚሰበሰቡ ሕዝብ፣ ስለ መዳንና ስለ መመለስ (ንስሐ ስለ መግባት) ይሰብኩ ነበር። በሥርዐተ ቀብር ላይም ስለ ሞት፣ ስለ ትንሣኤ፣ ስለ ፍርድና ስለ ዘላለም ሕይወት በማስተማር የመዳንን መንገድ ያስረዱ ነበር። በየዓመታዊ ክብረ በዓል ላይ እየተገኙም በበዓሉ ታሪክ ላይ ተመሥርተው ወንጌልን ይሰብኩ፣ ከአንዳንድ ታዋቂ የጎንደር ሊቃውንት ጋርም በነገረ መለኮት ዙሪያ ክርክር ያደርጉ ነበር። በዚህ አገልግሎታቸው ተወዳጅነትን

አለቃ ታዩ አገር ወዳድ ለመሆናቸው አንዱ ምስክር፣ በውጭ አገር ሳሉ የሌሎች አገሮች መንግሥታት ወደ ሠለጠኑ አገሮች አንዳንድ ሰዎቻቸውን እየላኩ ሲያስተምሩ አይተው። “ለአገሬ መንግሥት ቅንአት እንደ አሳት በላኝ፤ ምንኮ አደርጋለሁ! ዐዘኜ ወደ መቃብር አወርዳለሁ” በማለት ለአገራቸው ያላቸውን ጥልቅ ፍቅር የገለጹባቸው ቃላት ናቸው።

ስላገኙ፣ በጊዜው ክፍለ በጌምድርን ይገዙ የነበሩት ራስ መንገሻ

አቲከም አቀረቧቸው። ለአገር የሚጠቅም ሥራ ሊሠሩ የሚችሉ ሊሆኑ መሆናቸውን ሲረዱም በ1891 ዓ.ም. ወደ ዐሜሪካ ላካቸው።

በጊዜው ዐሜሪካ የራስ መንገሻ የሐንሰን መሸፈት ተከትሎ በራስ መኩንን የሚመራ ጦር ወደ ትግራይ ልከው ሁኔታውን በቅርብ ለመከታተል ወሎ ውስጥ ደነባ በተባለ ስፍራ ነበሩ። አለቃ ታዩም ወደዚያው ሄደው ከዐሜሪካ ጋር ተዋወቁ። በ1889 ዓ.ም. አሳትመውት የነበረውን “መጽሐፈ ሰዋሰው” የተሰኘ መጽሐፋቸውንም አበረከቱላቸው። ዐሜሪካም በሥራቸው መደሰታቸውን በመገለጽ ካበረታቷቸው በኋላ ወደ ትውልድ ስፍራቸው ሄደው እንዲቆሉ አዘዟቸው።

ለአገር ምን አበረከቱ?

ለአገር አስተዋፅኦ ማበርከት የሚቻለው አገርን መውደድ ሲቻል መሆኑ ምንም እያመለከትም። አለቃ ታዩ አገር ወዳድ ለመሆናቸው አንዱ ምስክር፣ በውጭ አገር ሳሉ የሌሎች አገሮች መንግሥታት ወደ ሠለጠኑ አገሮች አንዳንድ ሰዎቻቸውን እየላኩ ሲያስተምሩ አይተው። “ለአገሬ መንግሥት ቅንአት እንደ አሳት በላኝ፤ ምንኮ አደርጋለሁ! ዐዘኜ ወደ መቃብር አወርዳለሁ” በማለት ለአገራቸው ያላቸውን ጥልቅ ፍቅር የገለጹባቸው ቃላት ናቸው። ከቃል ባለፈ ለአገራቸው እድገትና ብልጽግና ያፈለቁቸው ጠቃሚ ሐሳቦችና የሠሯቸው ሥራዎችም ይመሰክራሉ። ተመልካችም ስለ አርሳቸው የሰጧቸው አስተያየቶች ሌሎቹ ምስክሮች ናቸው።

ወደ ሠሯቸው ሥራዎች ከማለፋችን በፊት፣ ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ ስለ አለቃ ታዩ የሰጡትን ምስክርነት እንጥብስ። ምስክርነቱ በዚያ ዘመን ወደ ውጭ አገር ተሰደው ወይም ወደ ኢትዮጵያ ከሚመጡ ፈረንጆች ጥቂት ጥበብ ቀሥመው አገራቸውን ለመጥቀም የሚፈለጉ ኢትዮጵያውያን፣ ፕሮቴስታንት፣ ካቶሊክ፣ መናፍቅና የሌላ መንግሥት ሰላይ እየተባሉ ይፈጸምባቸው የነበረውን ግፍ የሚያስታውስ ነው። በዚህ መንገድ በርካቶች የተንገላቱ መሆናቸውን ነጋድራስ ጠቅሰው፣ “የሚከተሉት የሁለት ሰዎች ስም ግን እንዲወሱ የግድ ነው። እነርሱም ከንቲባ ገብሩና አለቃ ታዩ ናቸው። ሦስት ዓመት ሙሉ አዲስ አበባ ላይ ስቀመጥ፣ እንደዚህ ሁለት ሰዎች አርጎ መንግሥቱን የሚወድ ሰው አላየሁም። ይህ ደግነታቸው ግን አስከ ዛሬ ድረስ አልታወቀላቸውም ይመስለኛል። እጅግ ያሳዘናል የነርሱን ዕድል ያየ ሰው የኢትዮጵያ መንግሥት ወዳጁን አይጠቅምም ብሎ ተስፋ ይቆርጣልና” በማለት መስከረዋል።

አለቃ ታዩ ለአገር የሚጠቅሙ በርካታ ሥራዎችን ሠርተዋል። ዐሜሪካን ከተዋወቁ በኋላ ወደ አገራቸው ተመልሰው በወንጌል ማስተማርና በጽሑፍ ሥራ ተጠምደው ነበር። ከጀርመን መንግሥት ተልከው የመጡ ሰዎች፣ ከኢትዮጵያ የተወሰዱና በዚያ የሚገኙ በርካታ የኢትዮጵያ ጥንታውያን መጻሕፍት መኖራቸውን ለዐሜሪካ በጠቁሟቸው መሠረት፣ አለቃ ታዩ ከሰዎቹ ጋር ወደ ጀርመን ሄደው የተባሉትን መጻሕፍት እንዲመረምሩ ከዐሜሪካ በመጋቢት 9 ቀን 1897 ዓ.ም. በተጻፈ ደብዳቤ ትእዛዝ ደረሳቸው። ከሰዎቹ ጋር ወደ ጀርመን ሄደውም የተሰጣቸውን አገራዊ ተልእኮ በትጋት ፈጽመዋል። በዚህ መሠረት ከብዙ በጥቂቱ ከመግራቸው መጽሐፍ ቅዱስ ሌላ፣ የታተሙ የ140 መጻሕፍትን ዝርዝር፣ እንዲሁም ቢፓሪስ ከተማ የታተሙና ያልታተሙ ያላቸውን የ10 መጻሕፍት ዝርዝር ለዐሜሪካ በደብዳቤ አሳውቀዋል።

በውጭ አገር ቄይታቸው ሥራቸው መጻሕፍትን ማሰባሰብ

ብቻ አልነበረም፤ በጀርመን ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ዐማርኛንና ግእዝን አስተምረዋል። በተጨማሪም ለዐዲ ምኒልክ በጻፏቸው ደብዳቤዎች ላይ ለኢትዮጵያ አድገት ማክፍ የሆኑትን ችግሮች በመጠቀም ንጉሠ ነገሥቱ ማሻሻያና ለውጥ እንዲያደርጉ አሳስበዋቸዋል። አለቃ በውጪ አገር ቁይታቸው በአውሮፓውያን ሥልጣን መመስገታቸውንና ለአገራቸው መቅናታቸውን እንዲህ ሲሉ ጽፈውላቸዋል። “የአዳምን ልጆች ዓለሙንም ሁሉ የፈጠረ አድልዎ የሌለበት አንድ ልዑል እግዚአብሔር ነው። ላንዱ ወገን ሕዝብ ሙሉ ላንዱ ወገን ጎደሎ ልብ አልፈጠረም። በፍጥረቱ የአዳምን ልጆች ሁሉ አስተካከሎ እንደ ፈጠረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እንዲህ ከሆነ ስለ ምን የአውሮፓና የአስያ ሰዎች፣ ከአፍሪቃ ክፍለም ጥቂቶች ብልሃቶች ሲሆኑ፣ እኛ ሐበሾች ከሌሎች አሕዛብ ተለይተን፣ ከሁሉ በፊት አባቶቻችን ሕገ አራትን የተቀበሉ፣ ከ308 ዓመት በኋላም በክርስቶስ ያመኑ ልጆች ስንሆን በመንፈሳዊና በሥጋዊ ጥበብ ወደ ፊት የማንገገፋበት ምክንያቱ ምን ይሆን?” የሚል ጠያቂ ቢኖር ምላሾቹ የሚከተሉት ናቸው ይላሉ።

“1ኛ. ሕዝቡ ሁሉ ባይማርና የወንጌልን ስብከት በብዙው ባይሰማ፣ እውነተኛ ዕውቀትና አፍቅር ቢጽ (የባልንጀራ ፍቅር)፣ ትሕትና ቢጠፋ ነው።

“2ኛ. በአገራችን ጥቂት ዕውቀት ያላቸው ሰዎች በመከበር ፈንታ ስለሚሰደቡና ስለሚዋረዱ፣ ስለሚጠቁ የሚያውቁትን ጠቃሚ የጥበብ ሥራ ትተው በባዘን መኖርን መረጡ። በመመስገን ፈንታ የሚሰደበው ሥራ፡- መጽሐፍ ቤማና ኩቸር ለቃሚ፣ ደብተራ፣ ጽሕፈት ቤማና ጠንቋይ፣ አስማተኛ፣ ብርና ወርቅ ሲሠሩ አንጥረኛ፣ ብረት ቢሠራ ቀጥታጭ፣ ቡዳ፣ ... እየተባለ ለየሥራው ሁሉ ስም እየተሰጠ ስለሚሰደብ፣ የጥበብ ሥራ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየቀዘቀዘ ጠፋ። ስለዚህ ጉዳይ ጃንሆይ አስበውበት እንደዚህ ያለው ስድብ ሁሉ ባዎቹ እንዲከለከል፣ የጥበብ ሥራ የሚሠሩት እንዲከበሩ ቢያደርጉ። ሕዝቡ ሁሉ ልጁን እንዲያስተምር ቢደረግ ልዩ ልዩ ዐይነት ጥበባትን የሚያስተምሩ መምህራንን ከውጭ አገር ቢያስመጡ፣ የመጽሐፍ ማተሚያ ከአውሮጳ ቢያስወስዱና ጥቅም የሚገኝባቸው መጻሕፍቶች ሁሉ እየታተሙ ለሕዝብ እንዲታደል ቢሆን። በሌላ መንግሥት ስምና መልክ የተቀረጸ ገንዘብ ከመገበያየት በጃንሆይ መልክና ስም የተቀረጸበት ገንዘብ እንዲወጣ ቢያደርጉ፣ ነጻ መንግሥትም ራሱን የቻለ የተሟላ ይሆናል” ሲሉ እጅግ ጠቃሚ የሆኑ ምክሮችን ሰጥተዋል። ይህን ተከትሎም ዐዲ ምኒልክ የትምህርትን አስፈላጊነትና የሥራን ክብርነት የተመለከተውን ዐዎጅ አወጡ።

ዛሬ ላይ ሆነን ስንመለከታቸው እነዚህ ነገሮች ብዙም እደገብን ይቻላሉ። ወደ ኋላ ተመልሰን የዚያን ዘመን ሁኔታ ግምገም አለቃ ታየ የሰጧቸውን ምክሮች ስንመዘን ግን፣ እርሳቸው ያህል አስተዋይ፣ ለአገርና ለወገን ዐሳቢና ተቁርቋሪ፣ ወደ ጣኔ የሚወስደውን ጎዳና ቀድመው የተረዱ ሊቅ መሆናቸውን ነዘባለን።

አለቃ ታየ በውጪ ቁይታቸው ከጀርመን በተጨማሪ ንጉሥ ቱርክን፣ ኢጣሊያን፣ ግሪክን፣ አስክንድርያን ችተዋል። ታላቅ ሰውነታቸውን በማድነቅም የጀርመን፣ ገና የኢጣሊያ መንግሥት የተለያዩ ኒሻኖችን ሸልመዋቸዋል። ከአቸውን ፈጽመው ወደ አገራቸው በተመለሱ ጊዜ፣ በፈጸሙት ተግባር በመደሰት ዐዲ ምኒልክ ሦስተኛውን የኢትዮጵያን ፎክብ ኒሻን በመሸለም፣ ርስትና ጉልት ሰጥተው ወደ ትውልድ ቸው እንዲሄዱና አስቀድሞ ጀምረውት የነበረውን የኢትዮጵያን የመጻፍ ሥራ እንዲፈጽሙ አዘዟቸው።

ለቤተ ክርስቲያን መሻሻል ምን ሠሩ?

ከፍ ብሎ አንደ ተገለጸው አለቃ ታየ በአምኩሉ ሚሰዩን ትምህርት ቤት ያገኙት ዋና ነገር የመጽሐፍ ቅዱስን የበላይነት ነው ማለት ይቻላል። በመሆኑም የቤተ ክርስቲያናቸውን ትምህርትና ልምምድ ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ብርሃን እየመረመሩ ሊጸና የሚገባው እንዲጸና፣ ለሻሻል የሚገባው እንዲሻሻል፣ ሊለወጥ የሚገባው እንዲለወጥና ሊወገድ የሚገባው እንዲወገድ በቃልም በጽሑፍም ብዙ ተጋድሎ አድርገዋል። በተለይም በጽሑፍ ያሰፈሯቸው የለውጥ ሐሳቦች፣ ወደ ሰው ትምህርትና ልማድ የተገሸረተው ክርስትና ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረቱ እንዲመለስ የሚያሳስብ ነው።

አለቃ ታየ ታላቅ የሥነ ጽሑፍ ሰው እንደ መሆናቸው ለጥናትና ምርምር የሚረዱ ታሪክ ነክና ልዩ ልዩ ግጥሞችን ደርሰዋል። ሃይማኖታቸውን የሆኑ የሥነ ጽሑፍ ሥራዎቻቸውም በርካቶች ናቸው። ከሚጠቀሱት መካከል፡- መዝገበ ቃላት የሚባለውና 400 ገጾች ያሉት በአዋልድ መጻሕፍት ላይ ያቀረቡትን ምሁራዊ ሂስ የያዘ ያልታተመ መጽሐፍ አንዱ ነው። መዝገሙ ክርስቶስ፣ መልክአ መድኅኔ ዓለም፣ መልክአ ኢየሱስ፣ ምክሐ ምእመናን የተሰኙት መጻሕፍት ግን በአንድ ላይ ሆነው በ1913 ዓ.ም. ታትመዋል።

መዝገበ ቃላት የተሰኘው መጽሐፍቸው፣ የእግዚአብሔር ቃል የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ የሁሉ የበላይ መሆኑንና እንዴት ባለ ጥንቃቄ መነበብ እንዳለበት ይናገራል። በተጨማሪም ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር የማይስማሙ አዋልድ መጻሕፍትንና ስሕተቶቻቸውን በምሁራዊና በማስረጃ በተደገፈ አቀራረብ ይተቻል። ከተቻቸው መጻሕፍት መካከል፡- ሲኖዶስ፣ ፍትሐ ነገሥት፣ መጽሐፈ ግንዘት፣ ገድላት፣ ድርሳናትና ተአምር ይገኙባቸዋል። አቀራረቡ በተሰለሉ ወተሰጥ (በጥያቄና ምላሽ) መልክ ሲሆን፣ በጥያቄ መልክ የሚያቀርቡት የአዋልድ መጻሕፍትን ኢመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርትና በአዋልድ መጻሕፍት የተላለፈው ትምህርት ትክክል ነው የሚሉ ወገኖች የሚያቀርቧቸውን ሐሳቦች ነው። ሐሳቦቹ በጥቅሶችና በማብራሪያዎች የተደገፉ ስለ ሆኑ፣ ለጊዜው እውነት ይመስላሉ። ይሁን እንጂ በመልሱ ላይ ስሕተት መሆናቸውን በመጽሐፍ ቅዱስና መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት ባላቸው የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት ጥቅሶች ያፈርሱታል። ይህ መጽሐፍ የያዛቸው ብዙዎቹ የመጽሐፍ ቅዱስና የጥንት አበው ድርሳናት ጥቅሶች፣ የተቀመጡት በግእዝ ነው። መጽሐፉ ቢታተምና ቢሠራጭ ትልቅ ለውጥ ሊያመጣ እንደሚችልና የብዙዎችን ዐይን እንደሚገልጥ ይታመናል።

አለቃ ታየ የግጥም ተሰጥሎ ስለ ነበራቸው፣ ብዙ ነገሮችን ይገልጹ የነበረው በግጥም አንደ ነበረ ከሥራዎቻቸው መረዳት ይቻላል። ደብዳቤ አንኳ በግጥም ይጻፉ ነበር። መንፈሳውያን የሆኑትና መዝሙረ ክርስቶስ፣ መልክአ መድኅኔ ዓለም፣ መልክአ ኢየሱስ፣ ምክሐ ምእመናን የተባሉት ድርሰቶቻቸው በግእዝ በግጥም የቀረቡ ናቸው። ብዙዎቹ በይዘታቸው የለውጥን ሐሳብ ያዘሉ፣ የክርስቶስን የማዳን ሥራ ማክከል ያደረጉና እርሱን ብቻ የሚማጸኑ ሆነው እናገኛቸዋለን። መዝሙረ ክርስቶስ የተሰኘው ድርሰት የግእዝን መዝሙረ ዳዊት መሠረት ያደረገና በ150ው መዝሙር፣ በመሐልየ ማሕልይና በነቢያት ጸሎት የመጀመሪያ ስንኝ ተጀምሮ ለክርስቶስ ውዳሴ የሚቀርብበት ባለ 5 ስንኝ መዝሙር ነው። መልክአ መድኅኔ ዓለም፣ መልክአ ኢየሱስ፣ ምክሐ ምእመናን የተሰኙት መጻሕፍትም በግእዝ ቋንቋ የተደረሱ ሲሆን እያንዳንዳቸው ባለ 5 ስንኝ የሆኑ ግጥሞችን የያዙ ድርሰቶች ናቸው።

አለቃ ታየ በቃልም ቢሆን ይሰጠው የነበረው ትምህርት፣ ክርስትናችን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረቱን እንዳይለቅ የሚረዳ እንደ ነበረ፣ ከሚከተለው አቀራረባቸው መንገዝብ ይቻላል። ከዐሜ ምኒልክ በተሰጣቸው ፈቃድ መሠረት ማስተማርና መስበክ እንደ ቀጠለ፣ በይፋግና በዙሪያው ባሉ ታላላቅ አድባራት ታዋቂ እየሆኑ በመምጣታቸው፣ በዐበይት በዓላት የእርሳቸውን ስብከት ለመስማት ብዙ ሕዝብ ይሰበሰብ ነበር። አንድ ቀን በሩፋኤል ቤተ ክርስቲያን ተሻኝተው ሳለ፣ መልክአ ሥላሴ የተባለውን የግእዝ መጽሐፍ አወጡና፣ በዚያ ለተሰበሰቡት ሁሉ በማሳየት፣ መጽሐፉን ማን እንደ ደረሰው ጠየቋቸው። ሁሉም በመስማማት የተከበሩ ኢትዮጵያውያን ጥንታውያን ሊቃውንት እንደ ደረሱት ተናገሩ። በዚህ ጊዜ አለቃ ከመጽሐፉ ውስጥ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ደሙን ስለ ኅጢአት ስርየት እንዴት እንዳፈሰሰና በእግዚአብሔር ፊት እንዴት እንዳደቀን የሚናገረውን ክፍል አነበቡ። ከዚያም እርሳቸው የሚሰብኩት ወንጌል ዘመን አመጣሽ (እንግዳ) ትምህርት ሳይሆን፣ ከጥንት ጀምሮ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የተቀበለችውና የምታስተምረው ትምህርት መሆኑን አስረዷቸው። ብዙዎችም ተደስተው ነበር። ይህ አቀራረባቸው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በአይሁድ ምክራብ እየተገኘ እነርሱ ከሚቀበሏቸው ቅዱሳት መጻሕፍት በመነሣት እርሱ የሚሰብኩት ኢየሱስ ይመጣል የተባለው መሰረት መሆኑን ያስረዳቸው ከነበረው ሁኔታ ጋር ይመሳሰላል (ሐ.ሥ. 17፡2)።

አለቃ ታየ የተቃውሞ ትምህርት ያስተምራሉ በሚል ተከሰው በጳጳሱ ፊት ቀረቡ። ስለ ተከሰሱበት ነገር ራሳቸውን መከላከል ሲጀምሩ፣ ጳጳሱ በቀጣ አቋርጠዋቸው። “አንተ አህያ ሃይማኖትህ ምንድን ነው?” ሲሉ ዘለፏቸው። እርሳቸውም በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ላይ የተሾሙት ግብጻዊው ጳጳስ በክርስቲያናዊ እምነታቸው ላይ እንዲቀልዱ ባለመፍቀድ፣ “በርግጥ እኛን የማይረቡ አህያች ያሰኘን እኮ በቤተ ክርስቲያን ላይ እንደ እርሰዎ ያሉትን ባዕዳን በመሾማችን ነው” ሲሉ መለሱ። አንዳንድ የታሪክ ድርሳናትም “ዋ! እኛን እኮ አህያ የሚያሰኙን እናንተን በመሾማችን ነው” ብለው እንደ መለሱ ይናገራሉ።

አለቃ ታየና የጽሑፍ ሥራዎቻቸው

አለቃ ታየ ምንም እንኳ በመንፈሳዊ ጉዳይ ስማቸው ቢገንም በሥነ ጽሑፍ ዓለም አያለ ድርሰቶችን ያበረከቱ ሰው መሆናቸው ይታወቃል። አብዛኞቹ ጽሑፎቻቸው ሃይማኖታዊ አሻራ ያረፈባቸውና መንፈሳዊ ይዘት ያላቸው ቢሆኑም፣ ለጥናትና ለምርምር የሚረዱ የታሪክና የግጥም መጻሕፍትንም አበርክተዋል። ከጽሑፍ ሥራዎቻቸው መካከል የሚከተሉት ይጠቀሳሉ።

- መጽሐፈ ሰዋሰው፣
- መጽሐፈ መነጽር፣
- የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክ፣
- የኢትዮጵያ ታሪክ (በብላቴን ጌታ ኅሩይ ወረሾች እጅ አለ

ተብሎ የሚታመንና ሳይጨርሱት የቀረ መጽሐፋቸው ነው)።

- መዝገበ ቃላት፣
- የመንግሥት ሕይወት፣
- መዝሙረ ክርስቶስ፣
- መልክአ መድኃኔ ዓለም፣
- መልክአ ኢየሱስ፣
- ምክሐ ምእመናን፣
- ትርጓሜ ዳዊት ከነታሪክ፣
- ምስጢረ ሥላሴ፣
- አምስቱ አዕማድ፣
- መጽሐፈ ምክር፣

መጽሐፈ ምክር የተሰኘው 91 ግጥሞችን የያዘ መድብል ሲሆን፣ በውስጡ የተካተተው እያንዳንዱ ግጥም፣ ክርስቲያናዊ አስተምህሮዎችንና ሥነ ምግባራዊ ጥያቄዎችን ይዟል። በተለይ አስተምህሮአዊ ጉዳዮች የተዳሰሱበት ክፍል፣ ከፍጥረት መጀመሪያ እንሥቶ እስከ ክርስቶስ ዳግም ምጽአትና የመጨረሻው ፍርድ ድረስ ስላለው ሁኔታ ጠቃሚ ሐሳቦችን አስፍሯል። ይህን የግጥም መድብል ለዐሜ ምኒልክ፣ ለራስ ሚካኤልና ለልጅ ኢየሱስ አበርክተው ነበር። ሲያበረክቱም በመንግሥታቸው ውስጥ ለወንጌል ተገቢውን የክብር ስፍራ እንዲሰጡ በትሕትና ጠይቀዋል። የአለቃ ታየ እነዚህ ብቻ አይደሉም። ሆኖም ብዙዎቹ የጽሑፍ ሥራዎቻቸው የነትመት ብርሃን ያላዩና በተለያዩ ቦታዎች ግለ ሰዎች እጅ የሚገኙ መሆናቸው ይታወቃል።

አለቃ ታየን የገጠማቸው ተቃውሞ

በክርስቶስ የተሰበከውና ከዘመናችን የደረሰው ወንጌል እስከ መጨረሻው የተሰበከው ተቀባይነትን በማግኘት አይደለም፣ በብዙ መከራና ስደት እንደ ተሰበከና እዚህ እንደ ደረሰ መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራል። በየዘመናቱም ወንጌልን ለመስበክ የተነሡ ሁሉ ወንጌልን የሰበኩት በብዙ መከራና ችግር ውስጥ ዐልፈው ነው። የወንጌል ባሕርይ ይህ ስለ ሆነ፣ አለቃ ታየም ከመጽሐፍ ቅዱስ ተነሸራቹ በሰው ትምህርትና ልማድ በተጠላለፈ ማነበረሱ በመክከል ወንጌልን ለመስበክ በተነሡ ጊዜ የተወደዱበት ጊዜ ቢኖርም፣ ልዩ ልዩ ተቃውሞ፣ እንግልትና እስርም ይርሰባቸዋል።

አለቃ ታየ ከዐሜ ምኒልክ ጋር ተዋውቀው ወደ ትውልድ ስፍራቸው ከተመለሱ በኋላ፣ በሚስዮን ትምህርት ቤት ተምረዋል። በሚል አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ይቃወማቸው ስለ ነበር ከዐሜ ምኒልክ የመከላከያ ደብዳቤ አጽፈው ነበር። በደብዳቤው የተመለከተው የአለቃ ታየ ሃይማኖት ስለ ተመረመረና ችግር ስለሌለበት በሃይማኖት ነገር ማንም እንዳች እንዳይናገራቸው የሚያገኝ ነበር። በዚህም እስከ ተወሰነ ጊዜ በነጻነት አገልግሎታቸውን ማከናወን ችለው የነበረ ሲሆን በብዙዎች ዘንድም ተወደው ነበር።

ዐሜ ምኒልክ ከወሎ ወደ አዲስ አበባ ከተመለሱ በኋላ አለቃም ወደ አዲስ አበባ መጥተው ጸሓፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴን ባልደረባ ተቀበሉ። ይኸውም ወደ ዐሜ ምኒልክ እንዲያቀርቧቸው ነው። እርሳቸው ግን ሳያቀርቧቸው ከ6 ወራት በላይ ሆነ። አለቃ ታየ በዚህ ወቅት ብዙ ጊዜያቸውን ያሳልፉ የነበረው፣ የክርስቶስ ወንጌል ይወዱ ከነበሩ ብዙ ወገኖች ጋር ነበር። ከእነርሱ ጋር የነበራቸው ውይይት በቤተ ክርስቲያን ባለሥልጣናት ዘንድ ስለ ተሰማ አለቃ ታየ የተቃውሞ ትምህርት ያስተምራሉ በሚል ተከሰው በጳጳሱ

ፊት ቀረቡ። ስለ ተከሰሱበት ነገር ራሳቸውን መከላከል ሲጀምሩ። ጳጳሱ በቀጣዩ አድርገውባቸው። “እነተ አሁን ሃይማኖትህ ምንድን ነው?” ሲሉ ዘለፉባቸው። እርሳቸውም በአትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ላይ የተሾሙት ግብጻዊው ጳጳስ በክርስቲያናዊ እምነታቸው ላይ እንዲቀልጹ ባለመጥፋት። “በርግጥ እኛን የማይረቡ አሁን ያሰኘን እኮ በቤተ ክርስቲያን ላይ እንደ እርስዎ ያሉትን ባዕዳን በመሾማችን ነው” ሲሉ መለሱ። እንዲያው የታሪክ ድርሳናትም “ዋ! እኛን እኮ አሁን የሚያሰኘን እናንተን በመሾማችን ነው” ብለው እንደ መለሱ ይናገራሉ (ገብረ ዮሐንስ 1994፣ 64)። ጳጳሱም ተቈጥተው አለቃን አስር ቤት እንዲወረውሯቸው አዘዙ። አለቃም በቀጣዩ። “ንጉሠ ነገሥቱ በአገሩ ሳለ እርስዎ እኔን የማሳሰር ሥልጣን የለዎትም” የሚል ምላሽ ሲሰጡ ከጳጳሱ ጋር የነበሩት ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን አለቃ ታዩ ባልተለመደ ሁኔታ ለጳጳሱ እንዲህ ያለ ምላሽ በመስጠታቸው ደንገጠው ከሱ ለሌላ ጊዜ እንዲተላለፍ ተደረገ።

በማግሥቱ ጳጳሱ ወደ ቤተ መንግሥት በመሄድ በዐረምኛ ስጦታ የአለቃ ታዩን ስም አከፍተው በመናገር ዐረምኛ ስጦታ እንዲያሰጡ አሳሰቡ። ነገር ግን ሐሳባቸው ተቀባይነት አላገኘም። እንዲያውም ንጉሠ ነገሥቱ አለቃ ታዩን ከዚህ ቀደም እንደሚያውቁቸውና ትምህርተ ሃይማኖታቸው ጠናማ መሆኑን በመመስከር። “ስለ ሃይማኖቱ በእኔ ፊት ለምን አልመመርኩም?” ሲሉ አቡነ-ነገሥቱ ጠይቀዋቸዋል። በዚህም አለቃ ታዩ ከእርሳቸው ይልቅ በዐረምኛ ስጦታ ስንድ ቦታ እንዳላቸው አቡነ-ነገሥቱ ተገንዝበዋል። ዐረምኛ ስጦታ ስንድ የፊሊፕጅን ከማደረግ ይልቅ እርሳቸው በአለቃ ታዩ ላይ ስለደረሱት እንግልት ቅሬታቸውን ገልጸውላቸዋል። ከዚህ በኋላ በአለቃ ላይ ምንም ዓይነት ክፉ ነገር እንዲደርስ ምክንያት እንዳይሆንም ነግረዋቸዋል። ባልደረገ ሆነው የተሰጧቸው ጸሐፊ ትእዛዝንም ገምጸዋቸዋል።

ጳጳሱና የቤተ ክርስቲያን ታላላቅ ሹማምት ቤተ መንግሥቱን ለቀው ከሄዱ በኋላ፣ ለአለቃ ታዩ መልእክት ልከው፣ ጥበቅ ማስጠንቀቂያ ከሰጧቸው በኋላ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ከሚገኘው በቀር ሌላ ነገር እንዳያስተምሩ በመጽሐፍ ቅዱስ አማሏቸው።

አለቃ ታዩ ዐረምኛ ስጦታ በዘመናቸው በከፍተኛ ሁኔታ ይወዷቸውና ከሳቸውን ይከላከሉላቸው ነበር። ነገር ግን ከታመሙና እየደከሙ ከመጡ በኋላ በአለቃ ታዩ ደስ ያልተሰኙ ሁሉ፣ የተለያዩ ችግር ለማምጣት ተንቀሳቅሰዋል።

አለቃ ከውጭ አገር ተመልሰው ከመጡ በኋላ በ1907 (እ.አ.አ.) ዐረምኛ ስጦታ ስጥተው ወደ ትውልድ ስፍራቸው በመመለስ በዚያ ገዢ የነበሩት የደጃዝማች መሸሻ ረዳት ሆነው እንዲሁ ተደርጎ ነበር። ይህን እንጂ ደጃዝማች በዚህ አልተደሰቱምና ተቀናቃኝ ሆነው ተነሡባቸው። ብዙም ሳይቆይ ዐረምኛ ስጦታ ታመሙና በሽታቸውም እየጸና ስለ ሄደ፣ የአለቃ ታዩ ሕጋዊ ከለላ እየላለ መጣ። በተለይ ንግሥት ዘውዲቱ ወደ ሥልጣን በመጡ ጊዜ ከፍተኛ ችግር አጋጥሟቸው ነበር።

ደጃዝማች መሸሻ ለአለቃ ከተሰጧቸው መሪት ግማሹን በጎይል ከነጠቁቸው በኋላ፣ የቀረውንም ለመጠቀሙ በአለቃ ላይ ስህተት ይፈልጉባቸው ነበር። ከዚያ “አለቃ ታዩ ሃይማኖቱ የነበረው ነው። ይህንም ለሕዝብ ያስተምራል” ሲሉ ከሰጧቸው። የበጎምድር ጠቅላይ ገዢ የነበሩት ንጉሥ ወልደ ጊዮርጊስም፣ አለቃ ታዩ ዐርፈው እንዲቀመጡ የሚያስጠነቅቅ ደብዳቤ ጻፉላቸው።

አለቃ ታዩ ግን ሃይማኖታቸው ተዋሕዶ መሆኑን በመግለጽ ደጃዝማች መሸሻ የራጸመባቸውን ግፍ ሁሉ በዝርዝር አስረዱ። ንጉሥ የተወሰደባቸው መሪት እንዲመለስላቸው ፈረዱላቸው።

በዚህ ደስ ያልተሰኙት ደጃዝማች መሸሻ፣ “አለቃ ታዩ ሃይማኖቱ ማርያም ነውና አገር መግዛት አይገባውም፤ ፀረ ማርያም አይደለም ካለ ሥዕል ማርያም ይምጣለትና ይሰጣል” ሲሉ አመለከቱ። አለቃ ታዩም በቀረበላቸው ሐሳብ ባለመስማማት፣ “ከግብጽ ምድር ከባር ቤት ያወጣሁ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ። ከእኔ በቀር ሌላ አማልክት አይሁኑልህ። በላይ በሰማይ ካለው፣ በታችም በምትካለው፣ ከምድርም በታች ካለው በውሃ ካለው ነገር የማናቸው ምሳሌ፣ የተቀረጸውንም ምስል ላንተ አታደርግ፤ አትሰገድላቸው አታምልካቸውም፤ ... እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝ” (ዘፀ. 20፡1-6) ብሏልና ለሥዕል አልሰገድም አሉ። በኋላ በዚህ ምክንያት ከታሰሩ በኋላም ይህንን ጽኑ ዐቋማቸውን በሚከተሉ ስንጥቶች አጠንክረዋል።

“እንኳን በእግር በረት ቢያገቡኝ በግንድ ከቶ ምንም ቢሆን እውነቱን አልክድ፤ መጨመር ነው እንጂ ከሳት ላይ ባርድ የተሰወረውም እንዲሆን ገንድ እኔ ለአምላክ እንጂ ለሥዕል አልሰገድ፤ አንገቴ ቢቆረጥ በሰይፍ በካራ አልሰገድም ለሥዕል ለሰው እጅ ሥራ”

ከላይ የተጠቀሰውን በአደባባይ የሰጡትን ምስክርነት ተከትሎ የተሰበሰበው ሕዝብ በአለቃ ታዩ ላይ መደንፋት ጀመረ። ንጉሥ ወልደ ጊዮርጊስም በነገሩ የተሰሰው ቢሆንም ጉዳዩ ሃይማኖት ነክ በመሆኑ፣ አለቃ ታዩ ታስረው ወደ አዲስ አበባ እንዲላኩ አደረጉ።

አዲስ አበባ ላይ በግራዝማች መሸሻ በኩል እንዲከራከሩ የተመረጡት አለቃ ፈለቀ የተባሉ ሰው ሲሆኑ፣ በግብጻዊው የአትዮጵያ ጳጳስ በአቡነ ማቴዎስ ፊት ቀርበው አለቃ ታዩን እንዲህ ሲሉ ከሰጧቸው፡-

- 1. ለሥዕልና ለመስቀል አልሰገድም ብሏል፤
- 2. ቅዱሳን ከሞቱ በኋላ አያማልጹም ብሏል፤
- 3. ሰው ከሞተ በኋላ ስለሱ የሚደረገው ምጽዋትና ዝክር አያጸድቀውም፤
- 4. በልማድ የሚጸም ጸም ዋጋ ቢስ ነው፤
- 5. ቅዳሜንና አሑድን አላከብርም ብሏል የሚሉ ነበሩ።

በዚህ ነጥብ ላይ በጉባኤ ከፍ ያለ ክርክር የተደረገ ቢሆንም፣ አለቃ ታዩን ለመርታት የሚያስችል በቂ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ ስላልተገኘ፣ ለወደፊቱ አለቃ ታዩ እንዲህ ያለ ትምህርት ለሕዝብ እንዳያስተምሩ ተጠቅሞ፣ ይህን እንጂ በውሳኔው የተሰሰው ካህናት በጊዜው የዐረምኛ ስጦታ ላይ እንደ ራሱ ለነበሩት ለራሱ ተሰማ አመልክተው አለቃ ታዩን ያለ ሕግ አስይዘው በውሳኔ አናገሯቸው።

በውሳኔ ሳሉ በጻፉቸው ግጥሞች ውስጥ የሚከተሉት ስንጥቶች ይገኛሉ።

“እያየሁት በይጥ በብን የአምላክ፣
እኔ ከስ ፈርቼ እንዳልታወክ፣
አጥብቄ ብተኛ እንቅልፍ ያለ ልክ፣
ከሳሽ አስነሥቶ ወንጌሉን ሲሰብክ።

የኔ ወጎን መግባት በጣም ደስ ብሎኛል።
አምላኬ በኔ ስም ተመስግኖልኛል።
አንኳን መጣህልን ሰው ሁሉ ይለኛል።
ለወንጌሉ ስብከት ጊዜ አጋጥሞኛል።”

በወጎን ጥቂት ጊዜ ካሳለፉ በኋላ በቀም አስር እንዲቆዩ ተደረገ። ጎይሉ ከበደ በመመረቁ ድረስ ላይ እንዳሰረረው። “በ1904 ዓ.ም. መጀመሪያ ላይ ፍጹም ዐርነት ከአገኙ በኋላ እስከ 1909 ዓ.ም. ድረስ ከመንግሥት ምንም ዐይነት ድጋፍ ሳያገኙ ተቀመጡ። ከመጋቢት 1 ቀን በ1909 ዓ.ም. በመታሰራቸው ምክንያት ተቋርጦ የነበረውን የታሪክ መጻፍ ሥራቸውን እንዲጀምሩ ከመንግሥት ደመወዝ እንዲከፈላቸው ታዛብ ታሪክን መጻፍ ቀጠሉ። በኋላ በ1912 ዓ.ም. ለመንግሥት አማካሪነት ተመርጠው ይሠሩ ነበር” ብለዋል።

የአለቃ ታየ ነገር በዚህ አላበቃም። ከተቀበሩ በኋላ ምድር ፊሳቸውን አልቀበል ብላ አስቸገረች ተብሎ ይወራ ነበር። ይህን የሰማ አለቃን በሚገባ የሚያውቅ አንድ ሰው። በምን ምክንያት ነው አንዲህ የሆነው ብሎ ቢጠይቅ። ምድር አንኳ የጎጠአታቸውን ብዛት ስትመሰክር ነው አሉት። አርሱም ተሳስታችኋል፤ (ምድር አንዲህ አታደርግም አንጂ) ምድር አንዲህ ካደረገች ምክንያቷ። “ታየን ያህል ታላቅ ሊቅ እኔ ልሸከመውና ሥጋውንም ልበላ አልችልም ብላ ነው” ብሎ መለስ ይባላል።

ይሁን እንጂ መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን አላቋረጡም ነበር። ብዙ ሊቃውንትም በስውር ከጨለም በኋላ እየመጡ ከአለቃ ይማሩ ነበር። በዚህ ሁኔታ አገራቸውንና ሕዝባቸውን እየገለገሉ ሳሉ ታመው ነሐሴ 15 ቀን 1916 ዓ.ም. ከዚህ ዓለም መከራና ሥቃይ በግጥ ተለዩ። በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ብዙ መከራና እንግልት ያደረሱባቸው ወገኖች በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የቀበር ቦታ በመንፈራቸው። ዐፄ ምኒልክ ለውጪ ሰዎች በሰጡትና ከከተማው ወጣ ባለው ስፍራ በሚገኘው መካነ መቃብር ነው የተፈጸመው።

የአለቃ ታየ ነገር በዚህ አላበቃም። ከተቀበሩ በኋላ ምድር ፊሳቸውን አልቀበል ብላ አስቸገረች ተብሎ ይወራ ነበር። ይህን የሰማ አለቃን በሚገባ የሚያውቅ አንድ ሰው። በምን ምክንያት ነው አንዲህ የሆነው ብሎ ቢጠይቅ። ምድር አንኳ የጎጠአታቸውን ብዛት ስትመሰክር ነው አሉት። አርሱም ተሳስታችኋል፤ (ምድር አንዲህ አታደርግም አንጂ) ምድር አንዲህ ካደረገች ምክንያቷ። “ታየን ያህል ታላቅ ሊቅ እኔ ልሸከመውና ሥጋውንም ልበላ አልችልም ብላ ነው” ብሎ መለስ ይባላል።

አለቃ ባለፉ ጊዜ እንታቸው ላቀች አላምነህ ከገጠሙላቸው የሙሾ ግጥም ውስጥ እንዲህ የሚሉት ይገኛሉ።

- “አንገቴ ቢቆረጥ በሰይፍ በካራ፤
- አልሰግድም ለሥዕል ለሰው አጅ ሥራ፤
- ይህንን ቢናገር በቁራጥነት፤
- አቡንና ዕጩጌ ብዙ ካህናት፤
- በዚህ ምክንያት ነው የፈረዱበት፤
- ይዘው የከተቱት ከጨለማ ቤት
- አትብሉ ስላለ የሙታን ንብረት፤
- ከወጎን ቤት አስረው የዘገቡት ሣንቃ፤
- ብሎ ተናግሮ ነው የወንጌል ቃል ይብቃ።”

እናስተውል!

የክርስትና መሠረቱ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ ክርስትና የመሥራቹን የጌታ አያሱስ ክርስቶስንና የደቀ መዛሙርቱን አርአያ ይከተላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተመሥርተው የነበሩና ከዚህ አውነተኛ መሠረታቸው ወደ ሰው ትምህርት፣ ባህል፣ ሥርዐት፣ ልማድና ወግ የተነሹትቱ አብያተ ክርስቲያናት ግን፣ ቅድሚያ የሚሰጡት የእግዚአብሔር ቃል ለሆነው ለመጽሐፍ ቅዱስ ሳይሆን፣ ለሰው ትምህርት፣ ሥርዐትና ወግ ነው። ስለዚህ በአብዛኛው የክርስቶስን ሳይሆን የክርስቶስ ተቃዋሚዎች የነበሩትን፣ የአይሁድን፣ የካህናት አለቆችን፣ የጌታናትንና የፈረሳውያንን ምሳሌነት ይከተላሉ።

ክርስትና የሚሰጠው ሕይወት ነው እንጂ የሚያሳድዱበት ሃይማኖት አይደለም። አውነተኛ ክርስቲያን ስለ ጽድቅ ይሰደዳል እንጂ ስለ ሰው ወግና ልማድ አያሳድድም። ስለ እግዚአብሔር አውነተ ይገፋል እንጂ ስለ ሰው ሥርዐት አይገፋም። ስለ ወንጌል ይንገላታል እንጂ ስለ ሰው ትምህርት አያንገላታም። ስለ ክርስቶስ ፍቅር ይሞታል እንጂ ስለ ጎላጌ ክብርና ስለ ጠፊ ጥቅም አይገድልም። ክርስትና መሰደድ እንጂ ማሳደድ ባሕርይ አይደለምና። ጌታ የተናገረውም ለዚህ በቂ ማስረጃ ነው። “ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ። ከዓለምን ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር። ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኻችሁ እንጂ ከዓለም ስላይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል። ባሪያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል ዕስብ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳደዷችኋል። ቃሉን ጠብቀው እንደ ሆኑ ታላቅሁን ደግሞ ይ ጠብቃሉ። ዳሩ ግን የላከኝን እያውግጋም ይህን ሁሉ ስለ ስሜ ያደርጉባችኋል። እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸው ስለ ጎጠአት ባልሆነባቸውም ነበር። አሁን ግን ስለ ጎጠአታቸው ምክንያት የላቸውም” (ዮሐ. 15፡18-22)።

“በአውነትም በክርስቶስ እያሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ለኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ” (2ጢ.ጥ. 3፡12)። ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ወደ ሰው ትምህርት፣ ባህል፣ ሥርዐት፣ ልማድና ወግ የተነሹትቱ ወገኖች ግን እንዲህ አይደሉም። አርአያዎቻቸው ክርስቶስንና ተከታዮቹን እንዳሳደዱ ሁሉ፣ እነርሱም ከባህላዊና ልማዳዊ ክርስትና ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ክርስትና ዘወር ያሉትን ክርስቲያኖች፣ ፀረ ማርያም፣ መናፍቅ፣ ወዘተ. የሚሉ ስሞችን ለጥፈው ያሳድዳሉ። እንዲህ በማድረጋቸውም እግዚአብሔር ይደሰታል ብለው ያስባሉ። ነገር ግን ይህን የሚያደርጉት እግዚአብሔርን ስላላወቁ መሆኑን ቅዱስ ወንጌል ይመሰክርባቸዋል (ዮሐ. 16፡1-4)። ማሳደድ ለእነርሱ ትልቅ የቀናተኛነት መገለጫ ነው። የቀድሞው ሳውል ስለ ነበረው ቅናት ታላቅነት ሰገልጥ። “ስለ ቅናት ብትጠይቁ፣ ቤተ ክርስቲያንን አሳዳጅ ነበርህ” (ፊል. 3፡6) ብለዋል። በእግዚአብሔር ስም ተሰልፈዋልሉ ብሎ እግዚአብሔርን መቃወም ትልቅ ኪሳራ ነው።

ጌታና ደቀ መዛሙርቱ የተሰደዱት ክርስቲያን ባልሆኑ ወገኖች ነበር። ከዚያ በኋላ ባለው ዘመን ግን ክርስቲያኖችን እያሳደዱ ያሉት ፀረ ክርስትና ዐቋም ያላቸው ወገኖች ብቻ አይደሉም። ክርስቲያን ነን የሚሉ ወገኖችም አሳዳጅ ሆነው ተሰልፈዋል። የክርስትና መርከ እንዲህ አይደለምና። ክርስቲያን የኛ የሚል ክርስቲያንን ማሳደዱ እንዴት አሳዳኝ ነው!!

ዋቢ መጻሕፍት

ሰሎሞን ጥላሁንና ሥምረት ገብረ ማርያም (2000) ደግሞቹ። አዲስ አበባ፣ ሮፍቦት ፕረንቲሽን።
ጎይሉ ከበደ (1963) “የአለቃ ታየ የሕይወት ታሪክ።” ያልታተመ የአርቶስ ባቸለር ዲግሪ ማግኒያ። አዲስ አበባ የኒሽርሲቲ።
ገብረ ዮሐንስ ገብረ ማርያም (1994) አጠቃላይ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ። (ስፍራውና ማተሚያ ቤቱ ያልተገለጸ)።
Arén, G. (1999) *Envoys of the Gospel in Ethiopia*. Stockholm, centraltryckeriet.